ഏവം സമ്മോഹയൻ വിഷ്ണും വിമോഹം വിശ്വമോഹനം
സ്വയൈവ മായയാജോ*f*പി സ്വയമേവ വിമോഹിത: **(10-13-44)**
തത്രോദ്വഹത് പശുപവംശശിശുത്വനാട്യം
ബ്രഹ്മാ*f*ദ്വയം പരമനന്തമഗാധബോധം
വത്സാൻ സഖീനിവ പുരാ പരിതോ വിചിന്വ
ദേകം സപാണി കബളം പരമേഷ്ഠ്യ ചഷ്ട **(10-13-61)**

ശുകമുനി തുടർന്നു:
ആ ദിവസം മുതൽ വൃന്ദാവനത്തിലെ ഗോപാലൻമാർക്കും ഗോപാലികമാർക്കും കൃഷ്ണനെ സ്വന്തം മകനായും മുറ്റത്തു നിൽക്കുന്ന പശുക്കളായും എല്ലാം കണക്കാക്കി ജീവിക്കാനുള്ള അതീവസൗഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. ഗോപികമാർക്ക് തങ്ങളുടെ പുത്രൻമാർ ഒരു രാത്രികൊണ്ട് അവരോട് എത്രയും സ്നേഹമുള്ളവരായി മാറിയതായി അനുഭവപ്പെട്ടു. പശുക്കളാകട്ടെ പൈക്കുട്ടികളെ നക്കിത്തുടക്കാനും പാലു കുടിപ്പിക്കാനും വലിയ താത്പര്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തൊക്കെ പ്രകോപനങ്ങളുണ്ടായാലും അമ്മമാർക്ക് ബാലൻമാരെ ശകാരിക്കാൻ തോന്നുന്നതേയില്ല. ഭഗവാൻെറ ജ്യേഷ്ഠനായ ബലരാമൻ ആദ്യം ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലായി. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ ഇത്ര മാത്രം സ്നേഹഭാവം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്നതിൻെറ കാരണം എന്താവും? കുട്ടികളേയും പൈക്കുട്ടികളേയും എല്ലാവരും എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ അന്ത:നേത്രത്താൽ ബലരാമന് മനസ്സിലായി ഇവരൊന്നും മാമുനിമാരുടേയും ദേവൻമാരുടേയും അവതാരങ്ങളായി വൃന്ദാവനത്തിൽ ജനിച്ചവരല്ല മറിച്ച് ഭഗവാൻ സ്വയം ഇവരെല്ലാമായിരിക്കുന്നു. ബലരാമൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഒരു മനുഷ്യവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവ് വൃന്ദാവനത്തിലെത്തി. അവിടെ കൃഷ്ണൻ കൂട്ടുകാരോടും പൈക്കുട്ടികളോടുമൊത്ത് കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പഴയപോലെ തന്നെ. ബ്രഹ്മാവ് കൃഷ്ണനെ മായാമോഹിതനാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇതേ കൃഷ്ണൻെറ മായാവലയത്തിലാകൃഷ്ടനായി സ്വയം നിൽക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് ഒളിപ്പിച്ചുവച്ച കന്നുകുട്ടികളും ബാലൻമാരും മന്ത്രവലയത്തിൽത്തന്നെ ആയിരുന്നു. എങ്കിലും ഇവിടെ അവരേപ്പോലെതന്നെയുള്ള ബാലൻമാരോടും പൈക്കുട്ടികളോടുമൊത്ത് കൃഷ്ണൻ ലീലയാടുന്നു. ബ്രഹ്മാവിന് അവരെ തിരിച്ചറിയാനായില്ല. താനൊളിപ്പിച്ചുവച്ചവരും ഇപ്പോൾ കൃഷ്ണൻെറ കൂടെയുള്ളവരും ഒരേ പോലിരിക്കുന്നു. ഭഗവാൻെറ മായ തൻെറ മായയെ അതിജീവിച്ചതറിഞ്ഞ് അമ്പരപ്പോടെ ബ്രഹ്മാവ് അങ്ങിനെ നിന്നു. മൂടൽമഞ്ഞ് കൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന ഇരുട്ട് രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിൽ ലയിച്ചു പോകുംപോലെ കൃഷ്ണൻെറ മായയിൽ ബ്രഹ്മാവിൻെറ മായാശക്തി ഇല്ലാതായി. ഇക്കാണുന്ന ഗോപാലൻമാരും പൈക്കുട്ടികളുമെല്ലാം പലേ കൃഷ്ണൻമാരാണെന്ന് ബ്രഹ്മാവ് കണ്ടു. പിന്നീട് അതെല്ലാം ആ പരംപൊരുൾ തന്നെയെന്ന് ബ്രഹ്മാവു മനസ്സിലാക്കി.

ഭഗവാൻെറ മായാശക്തിയിൽ അത്ഭുതപാരവശ്യത്തോടെ ബ്രഹ്മാവ് നിലകൊള്ളുമ്പോൾ കൃഷ്ണൻ തൻെറ മായയെ പിൻവലിച്ചു. ബ്രഹ്മാവിനു പ്രജ്ഞ തിരിച്ചു കിട്ടി. സത്യം മനസ്സിലായി. പവിത്രമായ വൃന്ദാവനത്തിൽ ഭഗവൽസാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് എല്ലാവരും സ്നേഹത്തോടെ സമാധാനത്തോടെ ഐക്യത്തോടെ കഴിയുന്നു. സാധാരണയുണ്ടാവുന്ന പകയോ വിദ്വേഷമോ പോലും അവരിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ വൃന്ദാവനത്തിൽ പരംപൊരുൾ സ്വയം ഗോപാലബാലനായി പൈക്കുട്ടികളേയും പശുക്കളേയും തേടുന്നതും പകുതി കഴിച്ച ചോറ് ഇടതുകയ്യിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നതും എല്ലാം പഴയപടി തന്നെ ബ്രഹ്മാവ് കണ്ടു. താൻ ഒളിപ്പിച്ചു വയ്ക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള അതേപടിതന്നെ എല്ലാമിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടാവായ ബ്രഹ്മദേവൻ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻെറ കാൽക്കൽ വീണു ക്ഷമയാചനയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.